

paa Stedet, ikke saameget, fordi der kunde ske Ulykker ved Uforsigtighed, som fordi man derved kunde tilvende sig en vissom Gift til Benyttelse i andre Diemed, som Loven netop gaar ud paa at afværge. En almindelig Staldbørste, der bruges til Kreaturvasf med Arsenik, vil, naar man har benyttet den, indeholde saamegen Gift, at hele Befolkningen paa Gaarden maasse kunde forgives dermed; og den, der vilde udvande Børsten, kunde med Lethed saaledes skaffe sig en Gift til Naadighed, som han ellers ikke let vilde kunne faae. Udvalget har derfor ment, at det var rigtigst udtrykkelig at tilføie: „Børster og“. Hertil skal jeg for Diebliffet begrænde mig.

Blom: Som det allerede er bemærket, have to Medlemmer af Udvalget, den ærede 7de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Mazén) og jeg, ikke kunnet deltage i Endringsforslaget under Nr. 6 til § 4. Jeg skal tillade mig i Korthed at udtale, hvorfor vi have haft Betænkelighed ved at gaa med til dette Endringsforslag. Vi anse det nemlig for en sund og god Tanke, som ligger til Grund for denne Lov, at Salg af Gifte og navnlig af disse meget voldsomme Gifte, som ere nævnte i § 1, bør være aldeles adskilte fra al Detailhandel med Undtagelse af den Slags Detailhandel, som yder nogen Garanti mod Feiltagelser og Tilfældigheder ved Udlivering af Gift, nemlig Apotheker, og naar jeg skal sige det, tror jeg, at hvis man skulde vælge blandt de forskjellige Detailhandlere dem, som man vilde betro Handel med Gift, om end kun en gros, skulde man ikke vælge Materialhandlere, da Materialhandlere eller Materialister jo som bekendt i vore Dage ere blevne et Udtryk for, hvad vore upolevede Forfædre kaldte Urtekræmmere, og jeg tror ikke, at det vilde være hensigtsmæssigt, at der i en Urtebod eller i en Materialhandel tillige forhandlede disse stærke Gifte, selv om det kun var i forholdsvis store Partier. Grændsen er sat saaledes, at der ikke maa sælges i mindre Partier end for 40 Kr.; men i hvert Tilfælde maa man huse paa, at nogle af disse Gifte ere kostbare Stoffer, og derfor vil denne Grændse af 40 Kr. endda ikke sige saa Meget; det vil alligevel blive i temmelig smaa Partier, at disse Stoffer ville blive at forhandle. Det, at Eiermanden af en saadan Materialhandel er farmaceutisk Kandidat, vil jo ganske vist til en vis Grad være en Betyggelse mod, at der sker Uheld ved Handelen med Gift i Materialhandelen, idet man kan forudsætte, dels at han har Varekundskab til Giftenes, og dels, at han veed Besset om Giftenes farlige Virkning, hvilket man jo ikke kan forlange hos en sædvanlig Handlende, som handler en detail; men dette er ogsaa den eneste Garanti. Derimod vil der i en Materialhandel mangle den Garanti, som man har paa et Apothek for, at ikke alene Forstanderen for Handelen, ikke alene selve Kjøb-

manden, men ogsaa alle hans Folk, hans Handelsbetjente ligeledes vide Besset om disse Gifte, og den hele Organisation af et Apothek i Sammenligning med Organisation af en sædvanlig Handel, den strenge Orden, som der nødvendig er tilstede paa et Apothek med Hensyn til Varerne, Veieredstaberne og andre Redstaber, som bruges paa sige Steder, give en Garanti, en Garanti saa god, som den overhovedet kan faaes, for, at der ikke af Feiltagelse blandes Gift mellem andre Varer, hvormod denne Garanti er meget ringere i en Materialhandel eller Urtekræmhandel. Derfor tror jeg, at man maa sige, at den Bestemmelse, som findes i § 4, at Gifte kun maa sælges en detail hos Apothekerne og en gros kun desuden hos Kjøbmænd, der handle en gros, og hos Fabrikanter, der selv tilberede Gifte, maa siges at være en forstandig Bestemmelse, som der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at frasælde. Om det end er Tilfældet, at for Diebliffet Handlen med disse Giftstoffer i det Væsentlige er i Hænderne paa en enkelt Materialist, saa synes jeg ikke, at det egentlig vil kunne give Anledning til Andet end, at der maa ske med Hensyn dertil kunde være at træffe midlertidig Bestemmelse eller Stadesløsholdelsesbestemmelser, eller hvad man nærmest vilde, for at afhjælpe den Ubillighed, der muligvis derved kunde fremkomme mod denne enkelte Mand. Jeg tror ikke, det indeholder nogen tilstrækkelig Grund til at fravige selve Bestemmelsen i § 4.

Formanden: Den 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Sjergensen), som er Medlem af Udvalget, og som har stillet Endringsforslaget under Nr. 17, er fraværende, ligesom han ogsaa var fraværende, da Betænkningen blev underforsøret, men da Forslaget er motiveret af den ærede Ordfører, volder dette ingen Banfelighed.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg er enig med den ærede Ordfører deri, at der ikke er Anledning til videre at omtale andre Endringsforslag end de fire, hvilke den ærede Ordfører selv fremhævede og nærmere udtalte sig om. Det første af disse er det, som forekommer under Nr. 6, og som forresten gjør sig gjældende paa et andet Sted, nemlig under Nr. 9; det dreier sig om, hvorvidt Materialister skulle have Lov til at handle med Gifte eller ikke. Med Hensyn til dette Spørgsmaal vil jeg først gjøre opmærksom paa, at det er en urigtig Forudsætning, som det synes, at Flertallet i Udvalget er gaaet ud fra, nemlig at Materialisterne for Tiden have Ret til at handle med Gifte, saa at altsaa Loven bliver en Indskrænkning i deres Ret i saa Henseende. Det have de ikke. Dermed forholdet det sig saaledes, at de Materialistbevillinger, som ere ældre end Næringsloven af 1857, medføre vel en Ret til at handle med Gifte, men dem skal der ikke